

Haastattelu

Jaakkiman Sanomissa v.2013

14 - No 1 - 2013

JAAKKIMAN SANOMAT

Hilkka Pullille musiikki on suurin innoittaja

Hilkka Pulli tunnetaan kotikaupungissaan ei ainoastaan kirjallisesta tuotannostaan, vaan myös runsassisältöisestä kotisivustaan, jolta löytyy vinkkejä, kannanottoja, myötäkulkemista useamman lehden verran.

Hilkka, sinulla on pitkä ura monialaisena kirjailijana. Mikä sinua inspiroi?

-Olen kirjoittanut pakinoita, kolumneja, satuja sekä muuta luovaa tekstiä yli kolmekymmentä vuotta. Musiikki on alusta alkaen ollut koko minun kirjallisen tuotantoni suurin innoittaja.

Asuin 1970 ja -80 lukujen vaihteessa useita vuosia ihan Turun konserttitalon naapurissa, silloin tutustuin klassiseen musiikkiin. Harva se viikko kävin kuuntelemaan sinfoniakonsertteja. Ja kun tuo jylhä musisoiti pureutui minussa ihan luhin ja ytimiin asti, se alkoi nostaa mielikuviani tunnelmia ja maisemia, jotka oli kirjattava muistiin.

Jotkut teksteistä alkoivat jo luomisvaiheessa soida, mutta koska en ole musiikkia opiskellut, en itse pystynyt sävellyä nuotteina kirjaamaan. Nuottintajan avulla asia korjaantui, ja niin muun muassa häälaulun ja muutaman muun laulelman sävellettiin paperille. Lasten lauluja olen tehnyt kaksi.

-Musiikin ohella luonto ja luonnossa liikkuminen ovat myös suuresti vaikuttaneet runojeni syntyyn. Kun katselen myrskyävää merta, tai talviaamun upeaa väriloistoa taivaalla, näkymä on todella inspiroiva nautinto.

Runojasi on sävelletty muiden toimesta. Kertoisitko siitä prosessista?

-Pari vuosikymmentä sitten - erällä syntymäpäivilläni - ystäväni luki runojani vieraille. Juhlavieraiden joukossa oli paikallinen musiikkialan monitoimimies/tenori Heimo Mäkinen. Kuultuaan runot hän kysyi, onko niitä sävelletty.

Laulu- ja soitinyhtye Uudet Tuulet perustajana ja konserttiohjelmiston suunnittelijana hän tiesi, että kuoro kaipasi uusia lauluja, runoja sävellettäviksi. Pitkän linjan muusikko/säveltäjä **Esa Pethman** oli yksi tuon kuoron kantavista voimista.

Juhlapäivän aikana annoin Heimolle luvan näyttää tekstejäni hänelle, ja siitä se yhteistyö lähti käyntiin. Kun Pethman muutaman päivän kulluttua tuli tapaamaan minua, hänellä oli jo mukanaan nuotit yhteen runooni. Ja niin me sitten teimme joitain yhteisiä Teosto-sopimuksia, ja niin Uudet Tuulet sai tuoreita lauluja konserttiohjelmiinsa.

Pethman on säveltänyt kuoroteokseksi myös kalevalaisaiheisen runoni *Anelulaulu*.

Tästä olikin sitten runoillasi ehkä lyhyt matka estradeille. Kuinka kaikki kävikään?

-Turussa ja lähikunnissa järjestämiensä konserttien lisäksi Uudet Tuulet on esittänyt laulujani myös muualla päin Suomea. Muun muassa vuonna 1995 kuoro osallistui Kotkan meripäivien yhteydessä järjestettyyn merimieslaulukilpailuun runollani: *Tuulet mereltä, tunnen sen*, jonka Pethman oli nimenomaan tätä koitosta varten säveltänyt. Kappale valittiin usean sadan ulkomaisen ja kotimaisen laulun joukosta säestyksellisten laulu- ja soitinyhtyeiden sarjan finaaliin, kuuden parhaan joukkoon.

Toimiiko se myös toisin päin ja saat inoituksen runoon valmiista sävellyksestä?

-Myöhemmin myös toinen turkulainen musiikkialan tuottaja otti minuun yhteyttä. Hän kysyi, haluaisinko sanoittaa uudelleen erään **Kaj Chydeniuksen** jo säveltämän teoksen. En halunnut.

Kerroin, että minun runoni syntyvät intuitiivisesti, ja vaikka musiikki minua kirjoittamaan innoittaaakin, en ala kehenkään jo valmiiksi sanoittamaan teosta muokata. Otin tämän asian takia yhteyttä sekä

Lapsuutensa Hilkka Pulli on elänyt Lapualla, jonne reuskulalaisia perheitä asutettiin.

laulun alkuperäiseen sanoittajaan että Chydeniuksen.

Vaikka en ollutkaan uusia sanoja sävellykseen alkanut etsiä, jo valmiit runoni kiinnostivat Chydeniusta. Hän pyysi, että lähetän hänelle antologiani: *Kosketus*, ja niin posti sitten muutaman viikon kuluttua toi minulle nuotit runoihin, jotka Chydenius oli kirjastani säveltänyt.

Julkaisit ensimmäisen kirjasi vuonna 1998 ja sen jälkeen kynä ei ole joutanut lepäämään. Kotisivulta käy ilmi, kuinka monipuolinen tuotantosi onkaan. Kertoisitko vielä kuinka aloitit kirjailijana ja julkaisijana.

- Suurimman osan tuon vuonna 1998 julkaisemani ensimmäisen kokoelman runoista olin kirjoittanut käsin tai tavallisella kirjoituskoneella. Kirjapainon tehtäväksi jäi latio ne näitisti kirjan sivuille. Halusin saada kaikki tekstini samojen kansien väliin, ennen kuin ne yksitellen hahtuivat taivaan tuuliin. Olihan runoistani muutenkin jo suuri osa jollain tavalla julkaistu,

joko lehdessä tai Turku-TV:n kaapelikanavalla.

-Pari vuotta myöhemmin nauhoitin kirjani karjalaisen osan äänikirjaksi: *Karjalais-kalevalaisia runoja*. Tämän kirjan alussa laulan karjalaisen lapsennukutuslaulun: *Nuku lapsi*. Äänikirja löytyy kirjastoista joko C-kasettina tai CD-levynä. Lasten laulut nuotteineen on painettu kirjaan: *Satukimara - runoja ja lauluja lapsille*.

-Olen julkaisut yhteensä kahdeksan kirjaa, mukana kolme äänikirjaa ja pari romaania, sekä viisi jo viitentoista vuotta ohjaamani opintopiirin antologiaa. Myös näissä antologioissa on mukana minunkin tekstejäni. Kaikki julkaisumi löytyvät Suomen kirjastoista. Sävellettyjen runojeni tekstit ja nuotit saa käyttöön tilaamalla ne minulta tai säveltäjältä.

Kiitos Hilkka haastattelusta, toivotamme hyvää vointia ja inspiraatiota uusiin teoksiin!

Tea Itkonen

<http://personal.inet.fi/taide/hilkkapulli>

Tuulet mereltä tunnen sen

sanat Hilkka Pulli
säv Esa Pethman

Sydämeni soittaa huilullaan,
pian aamu taas sarastaa.
Sydän soittaa huilullaan,
ja minä tanssin kuin tuuli,
joka otsallani hiuskiehkuraa hulmuttaa.
Kukat rinteisiin syttyy, ihan loistaa maa,
ja tuolla taustalla, lintunen kuorossaan
laulaa glorioaa.
Se tietää laivan saapuvan satamaan:
sinut armaani kohdata saan.

Sydämeni soittaa huilullaan.
Meren aallokko murtaa uomaa tulevaan,
ja se tuhannet aamut eteeni kuljettaa,
vain tunti, ja omani olla taas saan!
Jo tuo maininki tuoksusi tullessaan.

Sydämeni soittaa huilullaan.
Sinun katseesi lämmöstä voimaa saan.
Käy pisarat taivaalta tanssimaan,
ja salamat leiskuaa,
mutta sydämeni soittaa huiluaan.
Tie jota yhdessä astellaan
on puhdas.
Rehevä maa meidän onnemme satoa kasvattaa.

Sydämeni soittaa huilullaan,
vaik' sade rankaksi yltä ja piiskaa maan,
sinä saavut!
Minun sydämeni soittaa huiluaan.
Moni kari on vajonnut aaltoihin,
ja me kohdataan, vain mua tahdot rakastaa.

Sydämeni soittaa huilullaan.
Aurinko esille puikahtaa.
On vetynyt takkisi rinnus,
mutta sydämeni soittaa huilullaan Glooriaa!
Sydän soittaa huilullaan.

Olga ja Pekka Pullin talo Ahvenjärven rannalla Reuskulassa.